

Vallekilde, d.3die Januar 1915

Kære Sanne!

Tak for Dit brev og billedhæftet, det kom lige til juleaften. Jeg håber, I har haft en god jul, og Du har fået hvilet Dig lidt i juleferien, kære Sanne. He har vi haft en god jul, det er som sagt godt i Vallekilde i juletiden, et fredlyst sted midt i verdenslarven. Jeg sender Dig en julesang af Pastor Ludvigs, jeg synes den er så køn. Pastor Wulff fremsagde den efter prædikenen første juledag, og det var så mærkeligt, at det samme havde vores gamle præst, pastor Helveg i Idestrup gjort. Og pastor H. havde så ladet den aftrykke i en hel mængde eksemplarer, som han så uddelte til sin egen menighed og til os her i Vallekilde, hans gamle menighed, og så sang vi den nytårsdag i kirken efter prædikenen, og det samme vilde de gøre i Idestrup. Den kan synges til samme melodi som Hostrups sang: "Det vi ved, at siden slangens gift på jord har plettet glæden". Den kende I nok. Kristne mennesker kan holde jul med fred i hjertet selv under den vildeste larm. Povl Hansen læste et brev i aften fra en ung Sønderjyde, der havde været her på skolen, og nu ligge nede i skyttegravene ved den franske grænse. Det handlede om, hvordan en flok Sønderjyder fejrede jule aften i skyttegravene. De var samlede 12 Sønderjyder, Asmus Rohr, det er ham, der skriver brevet, læste juleevangeliet og følte noget af julefreden og juleglæden i deres hjerter. Juleaften blev der ikke skudt fra nogen af siderne, det var som en stiltiende overenskomst, at den aften og nat skulde der være fred. Det var ikke længere imellem dem og Franskmændene, en at de kunde høre dem synge deres julesange i nattens stilhed. Han skrev: "Jeg betragter ikke Franskmændene som fjender, og jeg kan godt forstå, at de er forbitrede på os, der er trængt ind i deres land". Det er ikke godt at være Sønderjyde og skulle kæmpe i den preussiske hær, men de gør deres pligt som tyske statsborgere, ellers fik de ikke lov at bo på deres fædres jord.

Jeg skal hilse Dig fra Marie og Sanne i Amerika, jeg har fået brev fra dem begge, Sannes brev kom juleaften og Maries i dag, de har det godt. Marie har ikke været så stærk i sommer, hun måtte gennemgå en operation for en underlivssygdom, men har hun det helt godt, undtagen at hun skal være forsigtig og ikke overanstrenges sig. Hun har nu en stor datter, Kirstine bliver 16 år til foråret og skal konfirmeres til påske. Hun er så dygtig i Dansk skriver Marie, og hun elsker alt, hvad der er Dansk. Sanne fik en dreng i sommer, han hedder Folmer og er en rigtig sød unge. Sanne har haft det helt godt, efter at hun har fået ham, hun har ellers altid haft strænge barselsænge. Nu har Andreas fået det kunstige ben og kan nu lægge krykkerne og gå med stok. Han er endnu hjemme hos Marie, og det er godt, han har sin søstre at holde sig til. De er også gode ved ham og ligeledes mod deres moder, det må Du tro mig. Nu tænker jeg meget på Hans, nu kommer han snart hjem fra Sydamerika, om alt går vel. Det er ikke uden fare at færdes på havet i disse tider, Gud bevare ham og føre ham vel hjem.

Nu vil jeg ønske, kære Sanne, at Du og alle Dine må få et godt og glædeligt nytår! Hils Din mad og alle Dine søde børn. Og lev så vel, og Gud i vold! De kærligste hilsener til Dig fra Din gamle Bette faster.

Vallekilde, d.26de Marts 1915

Kære Sanne!

Nu er det længe siden, jeg hørte noget fra Dig, Du har vel haft så meget at bestille i vinter; og nu fortæller Thurid mig i sit brev, at Dine børn er så syge, og Du har brændt Din arm. Det gør mig så ondt at høre om alt det, hvis jeg ikke var så langt borte, kunde jeg godt endnu give en håndsækning, jeg er ikke helt aflægs, men det kan det jo ikke nytte at tale om. Jeg vil kun ønske, kære Sanne, at det snart må blive bedre med børnene, men det er jo landvarigt med kighosten, den skal jo vare i 18 uger, siges der! Men bare de så må blive helt raske, og ikke få nogen men af sygdommen senere. Jeg ved ikke, om der går noget skib igen inden d.18, jeg sender Dig derfor nu fødselsdagshilsen, oh ønsker Dig et godt år i alle måder! Jeg lægger lidt til at "ugga" børnene med i en lille kasse. Andet har jeg ikke at sende Dig denne gang måske jeg senere kan finde noget, der kan gøre Dig glad. Det er godt, at skolen nu er sluttet hos Eder, Du har nok foruden og må jo slide Dig helt op. Else er ung endnu, så hun kan ikke være Dig til megen hjælp, og fremmed hjælp er dyr at holde.

På Søndag er her gymnastikopvisning, på Tirsdag slutter skolen. Og så Langfredag er der sølvbryllupsfest; det bliver efter en større målestok. Hele menighedskredsen her er indbudt, så kan der komme, hvem der vil, og ingen føle sig tilsidesat. De venter nok, at der kommer mellem 5 og 600 mennesker. Bare nu vejret må blive godt, og alle være raske. I denne måned har vi et par gange haft stærkt snefald, men det har heldigvis ikke varet længe. I dag til morgen var der det yndigste vejr med solskin og klar luft, men i eftermiddag begyndte det at sne, men jeg håber at det snart tør, jeg holder mest af, at "steinirin er tøvur", og det er ikke rart at få vinter nu, vi skulde jo have forår. Alting er jo også begyndt at grønnes og spire.

Endnu raser den frygtelige krig og Gud ved, hvornår den får ende, de måtte snart blive trætte af at myrde, og havd de stakkels mennesker, der har ligget i løbegravene i vinter har døjet, kan man ikke forestille sig. Ester kommer nok herover til sølvbrylluppet, men hendes mand ligger stadig inde. Han indøver rekrutter, da han har et dårligt ben, så kan han ikke marchere. Det er en trøst for Ester, at han ikke skal ligge derude og pines og måske blive lemlæstet. Ja, det er til visse onde tider, vi lever i. Hans var i København midt i Februar, nu er han igen på rejse til Amerika; Gud fader bevare ham og sende ham vel hjem igen. Jeg har nylig haft brev fra Thrine, de har det godt derovre i det fjærne vesten.

Nu vil jeg ønske, kære Sanne, at jeg må høre, at alt er i bedring hjemme hos Eder, og at Din arm må være kommen sig, Du har god brug for den. Nu er Asgeir indkaldt og ligger i et af forterne inde i nærheden af København. Det er ikke så morsomt at skulle rejse fra sit hjem og sit arbejde, men alt kan bæres, når kun krigens forbandelse må holdes udenfor vore landemærker.

Hils så Din mand og børnene mange gange, kære Sanne! Jeg tænker meget på Eder.

Lev så sigtig vel, og Gud i vold!

De kærligste hilsener fra Din gamle

Bette faster.

Hils hjemme på Huse!

Vallekilde tredje pinsedag. [25. Maj 1915]

Kære Sanne!

Tak for brevet! Ja, nu har vi dejlig sommer her, og jeg vil ønske, det også snart må blive sommer hos Eder. Det varede længe, inden vi fik sommer, og hele den første del af Maj var så kold, at jeg frøs værre end i vinter. Nu står alt i sin skønneste flor, frugttræerne springer ud og pinseliljerne står og dufter over hele haven. Det var ikke godt, kære Sanne, om I skulde få skarlagensfeber, den sygdom har jeg al mulig respekt for, den har jeg haft meget med at gøre. Der ser ud til oppe hos Eder, som når den ene slemme sygdom holder op, kommer der en ny, der er lige så slem. Jeg håber I bliver fri for skarlagensfeberen. Det er godt, at Marie er kommen sig, og så håber jeg også, det bliver godt med lille Herborg. Hils Marie mange gange, jeg venter en gang at høre lidt fra hende. Hvad fejler Din moder, er det sådan, at hun ligger til sengs, og er det nogen bestemt sygdom? Måske det nu er bedre. Ja, så har I fået en ny folketingsmand, og han er ung og møder med friske kræfter, så man skulde tro, han kunde udrette noget. Erfaringen mangler han endnu, men den kan komme med årene, og det kan godt være, de har truffet et godt valg deroppe. Han er ikke bunden af sin fortid, så han står frit. Jeg har set noget, han har skrevet i ”Tingakross”, og han fører en god pen, det han skriver er næsten det eneste, der er værd at læse.

Jeg har sendt brevet ti Mathilde, jeg var nede hos hende Kristi Himmelfartsdag, hun skrev til mig, om jeg vilde komme derned, og så kørte jeg med dem fra kirke, og om aftenen kørte de mig hjem. Jeg skal hilse Eder mange gange fra hende, hun har det så nogenlunde, og hun er oppe hver dag og kan godt bestille noget. Det ene øre er fuldstændig døvt, med det andet kan hun høre med et stærkt hørerør. Det er alligevel en stræng tilværelse for et menneske med hendes ævner og lyst til at udrette noget. Alt har hun måttet give fra sig. Jeg skal ned til hende en gang igen i sommer, hun er glad for, at jeg kommer. Det er jo trist for hende aldrig at komme nogensteds hen.

Hans har jo bestemt, at han vil tage sig af sagen med husetin fader skal få, hvad der tilkommer ham, det kan Du være overbevist om. Hans er nu på rejse i Middelhavet, og går alt vel, kan han snart være hjemme, og så vil han bringe den sag i orden, så der kan blive fred om det spørgsmål. Jeg kan ikke lade være at ængstes for, hvordan det vil gå med rejsen hjem, nu er jo Italien kommen med, og der siges, at der er tyske undervandsbåde i Middelhavet. Gud give, han var vel hjemme. Det sidste jeg hørte var, at Anna havde set i et blad, at han var i Marseille, men om det var på hjemrejsen, ved jeg ikke. Der er en lille Færing på skolen rigtig en sød pige, synes jeg. Hendes moder var den tredje Færing, der var her på skolen, hun kom efter Hilda og mig. Hendes moder var Else Høgnesen, og hun døde, da datteren blev født, og hendes fader, som var skibskaptajn, døde da hun var tre år gammel, så hun har hverken kendt fader eller moder.

Nu vil jeg ønske. kære Sanne, at I må have det rigtig godt, og det må gå godt med skolen! Hils Johanne mange gange, hvis hun endnu er i Thorshavn, og hils alle ”uppi á Húsum”. Hils Thurid, når Du ser hende, og Marie Dahl, sig til hende, at jeg tænker meget på at skrive til hende, men endnu er jeg ikke kommen længere end til tanken. Hils alle Dine søde børn o Simon og Du hilses kærligt af Eders gamle
Bette faster.

Nu er Bogø [Georg Christoffer Johannes Schönberg Bågø, † 22. Maj 1915] død, han var en af de sidste veteraner fra højskolernes grundlæggelse. Han var skrøbelig den sidste tid, han levede.

Vallekilde, d.23de Juni 1915

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev, og tak for lykønskningerne til min fødselsdag, den kom i god tid, da jeg først fylder år d.15de Juli, men derfor er den lige velkommen; så ved jeg da, at Du har tænkt på mig. Det er godt, at det nu er helt forbi med den slemme sygdom deroppe, og godt var det, I slap for skalagensfeberen. Hils Din Else fra mig, jeg tænkte på hende d.17de, da var det jo hendes fødselsdag, samme dag som Johannes. Nu er hun 13 år, og Du har snart en voksen datter, så går tiden. Mon I endnu ikke har fået rigtig sommer oppe hos Eder, her har vi sol og sommer, men vi mangler regn, og det er ikke godt for landmændene, der sukker efter regn, da alting tørres hen på marken. I aften går hele husets besætning på Tinghøj for at brænde St. Hans blus; jeg tænker jeg blive ene ”undir loninne” med lille Ingeborg, der er i seng. Jeg kan så sidde i ro og mag og skrive. Ja, nu har I så fået ny folketingsmand, og ung er han, rigsdagens yngste medlem; hans billede har stået i flere blade, og jeg synes, han har et rigtig godt og lyst ansigt. Lidt af vores slægt er han jo, og blodet er jo aldrig så tyndt, det er dog tykkere end vand. Når han får erfaring, kan han måske blive en god rigsdagsmand for Færøerne.

Det er allerede over et år siden, kære Sanne, at Sanne i Amerika fik en lille dreng, og det er jeg sikker på, at jeg har fortalt Dig; de skriver alle, at han er et ualmindeligt dejligt barn, han hedder Folmer. Sanne har nu tre søde drenge, jeg vil ikke ønske hende flere, hun har lidt så ubeskrivelig ved at få dem. Hun er jo skrøbelig. Jeg har for ikke længe siden fået brev fra Maries ældste datter Kirstine og hendes billede i sin konfirmationsdragt. Hun skrev, at de alle havde det godt. Thrine fyldte d.16de i denne måned 70, så nu har hun nået støvets år. Jeg længes efter at høre, om Andreas har fået sig en virksomhed, det nævnede hun ikke noget om i sit brev. Jeg tænker meget på Hans i disse urolige tider, det sidste brev, jeg fik fra ham, var fra Marseille, og da vidste han ikke, hvor de skulde hen, men han ventede at komme hjem til Danmark en gang i løbet af sommeren. Jeg har ikke besøgt Mathilde siden Kristi Himmelfartsdag, men en gang i sommer skal jeg ned til hende. Hun vil gerne se nogen nede hos sig, som hun kan tale med, selv kan hun ingensteds komme. Hilmar Hentze fortalte mig i dag, at han havde hørt, at Nopoban Mortensens hus på Hvidenæs var nedbrændt helt til grunden ved lynnedslag, det synes jeg ellers er sjældent på Færøerne, her er det jo almindeligt. Jeg synes slet ikke jeg kan huske, at lynet har slået ned i huse deroppe.

Endnu raser krigen, og det ser ud til endnu at være langt til enden; det er næsten ikke til at holde ud at tænke på, hvad der foregår ude på slagmarken, hvor mennesker myrder hinanden dag ud og dag ind. Det værste og lumskeste, synes jeg dog, er undervandsbådene, der sænker skibe og mennesker til bunds. Menneskene er ikke blevne bedre med den stigende kultur, snarere værre, og hvordan mon det bliver, når krigen en gang får ende, mon der så bliver bedre eller værre tilstande i Europa, måske dog det som menneskene har tænkt til det onde, kan blive vendt til det gode, intet er umuligt for Gud. Det er trange tider for mange, og det føles vel hårdt oppe hos Eder, men kan vi dog blive for at komme med i ulykken, så kan det bæres, om det end er hårdt og strængt. Nu må Du hilse alle, kære Sanne, Din mand og Dine børn, Din søster Marie, jeg længes efter at høre lidt fra hende, og alle hjemme ”á Húsum”. Har Zakarias det godt nu, er han helt rask, det er så længe siden, jeg hørte noget fra ham.

Så må Du have farvel for denne gang, kære Sanne! Gud være med Dig, Han bevare os alle i disse onde tider!

De kærligste hilsener til Dig fra Din

Bette faster.

Vallekilde, d.22de Juli 1915

Kære Sanne!

Tak for brevet! Jeg nåede ikke at få skrevet til Dig med "Tjaldur", det var lige i elevmøde tiden og her var uro og forstyrrelse; men nu hører jeg, at "Ceres" afgår d.24de, og så vil jeg prøve at få skrevet lidt. Jeg kam ikke til København til Annas og min fødselsdag, som jeg havde tænkt, men jeg er glad, at Anna ikke sad ene den dag. Ásgeir havde ferie i den tid, og hele familien var derinde, Borga var der også fødselsdagen, og så kan jeg måske komme derind en gang senere.

Det var morsomt for Eder, at i alle var på Velbestad, og jeg tænker Velbestads folk følte det som en højtid at I gæstede dem. Og nu skal I vel snart slutte, Du kan nok trænge til hvile. Så kommer "Olavssøka vælsignað", den bringer gerne uro med sig" Hvis Sunneva og Johanne kommer til Thorshavn, så hils dem mange gange, jeg længes efter at høre fra dem. Jeg har lige haft brev fra Sanne i Amerika, hun bad mig hilse alle hjemme på Færøerne, de havde det godt derovre, men Sanne er desværre aldrig rask, hun har gået så megen sygdom igennem, og det har svækket hende. Hun skrev, at de holdt en rigtig vellykket festlighed, den dag hendes moder fyldte 70, den blev holdt hos Marie og alle koloniens kvinder var med, de holder alle meget af gamle Mrs. Jakobsen. Jeg er glad over, at de gjorde det lidt godt for hende, hun trænger til lidt opmuntring, hun ser så mørkt på alting, hun har jo også prøvet meget i livet. Sanne sendte mig billedet af sin yngste lille dreng, han er så ualmindelig sød, og han er også alles kæledægge. Den ældste Arnold sendte mig hilsen, at når han var færdig med sin danske skole og kunde skrive godt dansk, vilde han skrive til mig; det kommer jo an på, om jeg lever så længe. Om Andreas skrev hun ikke noget særligt, så jeg ved ikke, hvordan det går ham, og det vilde jeg gerne vide. Fra Hans har jeg ikke hørt i længere tid, jeg ved ikke, hvor han for øjeblikket er henne; Anna havde set i et blad, at skibet var gået fra Baltimore d. 1ste Juli, men hvor de så skulde jén, ved jeg ikke; jeg håber, om alt går godt, at de snart kommer til Danmark, og så hører I fra Hans.

Jeg kan fortælle Dig, at Din ven Áge Bentsen er bleven forlovet med Povl Hansens borderdatter Elisabeth Hansen fra Sødinge, det er sket lige i disse dage, det vil jeg sige, det er blevet åbenlyst, de har nok tænkt på hinanden i længere tid. Nu får han sit hjem derovre, han har været lidt hjemløs, siden hjemmet her i Vallekilde blev opløst. Hans, den ældste af flokken her, er bleven forlovet med den anden søster fra Sødinge Sigrun, de har holdt af hinanden fra de var børn og altid sagt, at når de blev store, vilde de være mand og kone, og nu er de så på vejen dertil. Der er glæde i familien over begge partier. Sigrun er gymnastiklærerinde her i sommer, og Hans er inde som soldat. Om ikke ret længe d.3die August, er det Bennikes sølvbryllupsdag, så der foregår meget i denne sommer. Og så venter der en begivenhed, som jeg vilde ønske var vel overstået,; Sigrid venter sig hver dag, men vi ønsker alle, det ikke må ske førend pigerne er rejste, så der kan blive ro i huset. Sigrid er jo ikke ung længer, og har ikke de kræfter, hun før har haft. Vi håber, med Guds hjælp, det må gå godt. En pige fra Bornholm, Asta Bøgeskov, der tjener på Ryslinge højskole, var her til elevmøde, og hun fortalte mig, at der var en Færing på Ryslinge i sommer, hun hedder Josefine, men Asta kendte ikke hendes efternavn, hvem mon det er. Jeg har også hørt, at der er to Færing på Roskilde højskole, men jeg kender ikke navnet på dem.

Nu vil jeg håbe kære Sanne, at Du og alle Dine har det godt. Hils dem alle så kærligt, Din mand og børnene, og hils hjemme "á Húsum".

Og så vil jeg ønske, Du selv må have det rigtig godt, kære Sanne! Gud være med Dig og bevare os alle i disse onde tider!

De kærligste hilsener til Dig fra Din gamle

Bette faster.

Vallekilde, d. 11te Septbr. 1915

Kære Sanne!

Jeg skriver et par ord til Dig denne gang for at bede Dig lade mig vide, om Din fader har modtaget mit brev med erklæringen fra Thrine om, at grunden, hvorpå hendes hus var bygget, var hans, og at hun ikke havde noget krav på det stykke jord. Hans bad mig sende det til Din fader, og jeg vilde gerne vide, om det har nået sit bestemmelsessted; jeg er jo Hans ansvarlig for det. Jeg har nylig været en lille rejse i København, jeg var derinde, da "Tjaldur" kom, og jeg tænkte, Mads havde været med, så jeg kunde få ham at se, men han kom ikke denne gang. Kommer han han ikke herved igen til vinter, nu er vel den lærer han vikarierer for kommen hjem igen. Jeg har i dag fået brev fra Hilda, hun skrev, at hun havde været i Thorshavn, og at Din fader var falden og havde slået sit ansigt; jeg vil håbe det ikke har været altfor slemt. "Tungt er gamla manna fall", sige det gamle ord. Han er nu fyldt 79, det er en høj alder.

I aften har vi haft høstgilde her, men kun for husets folk, og der blev ikke danset, det er der ikke blevet her, siden krigen brød ud, vi synes ikke, det er dansetid, så længe mennesker myrder hverandre og skænder og brænder. Har jeg skrevet til Dig siden Bennike holdt sølvbryllup, det kan jeg ikke huske. Sølvbryllupsdagen var d. 3die August, og vi var deroppe om aftenen til kaffe og chokolade, de holdt ikke nogen stor fest, men det var rigtig hyggeligt; vi fik dog en slem overraskelse, bordene var dækkede i haven, og da vi var vel bænkedede, begyndte det at øsregne, og vi måtte "kroku" og redde hvad reddes kunde af det, der stod på bordet, men dette satte ikke humøret ned. De fik mange gaver, af menighedskredsen her fik de møbler til dagligstuen, og dem trængte de til. De møbler, de havde, var nærmest noget gammelt skrabsammen.

Julie Sams havde bryllup d. 6te August, jeg så hende i kirken, hun var en sød brud. I dag er det lige 14 dage til 50 års festen skal afholdes her i Vallekilde, den bliver holdt d. 25de Septbr., det er jo ikke årsdagen for skolens begyndelse, men det passer bedst for årstiden. Vi har nu det dejligste vejr her, sole skinner fra morgen til aften, og det er varmt som midt om sommeren. Om aftenen er himlen oversået med Stjærner, det er det dejligste syn, man kan tænke sig. Bare der kunde blive sådant vejr til mindefesten. Ved Du, hvad jeg har gået og tænkt på, I er jo så mange af min slægt, der har været her på skolen, kunde I ikke have lyst til at sende et telegram til 50 års festen for Vallekilde højskole, når I var flere om det, kunde det ikke blive så dyrt. Det vilde glæde mig, om I gjorde det. En nyhed har jeg at fortælle Dig, Signe Bentsen er bleven forlovet med en broder til Johanne Pedersen, som var deroppe på hospitalet, han skal have gården i Gundestrup, og Signe bliver så gårdmandskone. En søster til ham er gift med Helge Bentsen, så der er dobbelt svogerskab. Jeg talte med Johannes fader en gang i sommer, og han sagde, at hun befandt sig godt i Amerika; hun var på skolen i Des Moines sidste vinter, og så havde hun taget plads hos en amerikansk familie for at komme rigtig ind i sproget, siden vilde hun så se at få plads som sygeplejerske. Dagny Bentsen er nu kommen på Bispebjerg hospital for at uddannes som sygeplejerske, Valborg er der i forvejen, så nu bliver de to søstre sammen, og det er de vist glade ved. De savner deres gamle hjem i Vallekilde, det var så underligt, at Bentsens slægt skulde helt forsvinde fra Vallekilde.

Fra Amerika har jeg ikke hørt noget, siden jeg sidst skrev. Vi så i blade i København, at Hans d. 4de August var kommen til Baltimore, bare nu vejen hjem må gå godt. Jeg tænker altid med ængstelse på dem der færdes på havet i disse onde tider. Hils Din fader og spørg, om han har fået mit brev. Og hils Din mand og Dine børn, jeg tænkte på "abba og abbason" d. 1ste, da fyldte de begge år, nu er Din Jakob 12 år ikke sandt? Og så ønsker jeg Du må have det godt kære Sanne! Gud være med os alle.

Kærlig hilsen fra Din
Bette faster.

Hils "uppi á Húsum", Din søster Marie og Marie Dahl, når Du ser hense, og ligelede Thurid.

d. 26 de August kom her en sød lille pige, det er godt, at det er overstået, og Sigrid er rask, nu bliver der også stillet store fordringer til hendes kræfter.

Kære Sanne! Jeg glemte i mit brev i går aftes at hilse fra Mathilde og sige tak for brevet, hun blev så glad for det, og hun vil skrive til Eder, men ikke førend krigen er forbi. Hun tænker på den både nat og dag, og hendes søster fortalte mig, at hun sommetider hverken kunde spise eller sove; det er naturligvis fordi hendes nerver er så svækkede. Jeg var nede hos hende Søndagen før jeg rejste til København, hun skrev til mig, at hun længtes efter at jeg skulde komme derned. Alle både gamle og unge på gården tog vel imod mig og sagde: ”Der var godt Du kom så bliver master glad”. Jeg blev så kørt hjem om aftenen, og Mathilde kørte med, da vejret var så godt. De vilde gerne, jeg skulde blevet om natten, men jeg vilde heller hjem. Jeg tænker på at gå derned igen om ikke ret længe. Hun vil gerne høre om og tale om Vallekilde; hendes søster sagde en gang til mig: ”Vallekilde har trods alt hendes hjærte” Jeg vilde kun bringe hilsenen, og så blev det til lan snak.

Lev vel! Kærlig hilsen fra

Bette faster.

Vallekilde, d.29de Nvbr. 1915

Kære Sanne!

Jeg hører, at "Tjaldur" er kommet og skal vel snart derop igen. Jeg har lidt æbler, som jeg gerne vilde have med, og dem håber jeg at få sendt i god tid. Jeg plejer at sende Dig elevhæftet, men det kommer så sent i år, det er ikke færdigt fra trykkeriet endnu, men der går nok et ekstraskib senere, så håber jeg det er færdigt, og så skal det komme både til Dig og til de andre.

d.30te

Jeg kan ikke få rigtig besked på om "Tjaldur" dejler d.3dje, men da jeg har fået en kasse pakket med æbler, sender jeg den i morgen, ellers kommer den ikke med. Du skal få rigtig brev, når jeg sender elevhæftet, endnu er det ikke kommet. Hils børnene, de småting, jeg sender, kan måske more dem. Der går skib senere, så skal Du høre rigtig fra mig. Glædelig jul. Hils Simon.

Kærlig hilsen fra

Din Better faster.

Vallekilde, d.3dje Decbr. 1915

Kære Sanne!

Jeg var bange for at komme for sent, derfor sendte jeg kassen med æblerne i går, men nu hører jeg, at "Tjaldur" først afgår d.7de, så kan jeg få skrevet og sendt årsskriftet, som jeg plejer. Det varede så længe, inden hæftene blev færdige fra trykkeriet, men endelig er de da komne.

Jeg vil nu håbe, I får en god jul deroppe, om der end ude i verden er ufred og alt ondt synes at herske. Jeg synes, det var så træffende, hvad Erling Madsen sagde: "Nu behøver de ikke længer at trættes om, om der et helvede til, nu er det kommen, ovenpå jorden". Nu er det stakkels Serbien ødelagt, og ingen har kunnet komme det til hjælp. Serberne er trængt helt ud af deres land og kæmper nu den sidste kamp i Montenegros bjerge. De lider vist både sult og nød og al elendighed, som tænkes kan. Hvordan skal vi kunne sige "fred på jorden" i denne jul, og Gud ved, hvad vi skal opleve den næste. Gud give os hjærtfred, det må vi bede om. Jeg kan hilse fra Hans, han har været hjemme i Danmark den sidste tid, men heud har han ikke haft tid at komme. Skibet ligger i Helsingør, og nu skal de til vestkysten af Sydamerika; den rejse vil nok vare et halvt år. Hans faders først rejse, da han kom ud at sejle, gik samme vej, men det var i sejlskibenes tid, og den varede to år. Fra Amerika har jeg ikke hørt, siden jeg fik brev fra Sanne til min fødselsdag, men nu venter jeg at høre til jul. Nu er det snart Marie Dahls fødselsdag, kommer Du så ud til hende; har hun så et lille selskab for sine venner. De holder vist ikke mange selskaber i Sandegærde nu. Kommer I ikke derud i julen? Nu begynder juletravlheden her, de har begyndt at bage pebernødder, og der er børnene med, det er en hel herlighed for dem, der skal også mange til. Det var morsomt, om man kunde kikke indenfor hos Jer og se hvordan I havde det i julen og smage på Dine kager. Jeg tænker ikke, Du lod mig "bære julen ud". I tankerne gæster jeg alle, både på denne og den anden side Atlanterhavet. Der er mange, og tankerne færdes så vide.

Hils nu alle Dine, både store og små, kære Sanne, hils Simon mange gange. Glædelig jul og godt nytår ønsker jeg Eder alle!

Lev vel, og Gud være med Dig i den velsignede juletid!

De kærligste hilsener fra Din gamle

Bette faster.

5/12-15

Tak for brevet, der kom i dag, jeg er ved at gøre min julepost færdig. Det glæder mig, at I har så mange elever, hvem er de to piger, kender jeg deres slægt?

Lev vel! Kærlig hilsen fra

Bette faster.